

در عصر یخبندان بسیاری از حیوانات یخ زدند و مردند .

می گویند خاریشت ها وخامت اوضاع را دریافتند و تصمیم گرفتند دور هم جمع شوند و بدین ترتیب همدیگر را حفظ کنند.

وقتی نزدیکتر به هم بودند گرمتر می شدند؛ ولی خارهایشان یکدیگر را زخمی می کرد. بخاطر همین تصمیم گرفتند از هم دور شوند ولی از سرما یخ زده می مردند.

از اینرو مجبور بودند یا خارهای دوستان را تحمل کنند، یا نسلشان منقرض شود. پس دریافتند که بهتر است باز گردند و گرد هم آیند و آموختند که: با زخم کوچکی که

همزیستی با کسان بسیار نزدیک به وجود می آورد زندگی کنند، چون گرمای وجود دیگری مهمتر است .

این چنین توانستند زنده بمانند.

بهترین رابطه این نیست که اشخاص بی عیب و نقص را گرد هم می آورد بلکه آن است هر کسی با دیگری **ارتباط قلبی** عمیق داشته باشد و فرد بیاموزد با معایب دیگران کنار

آید و خوبی های آنان را تحسین نماید.